

skønne over, hvorvidt det Køretøj, som forevises dem, ogsaa er fuldstændig sikkert, saa at de kunne tillade dets Benyttelse. Hvis man ikke vil dette, bliver man nødsaget til at lade Politiet faa en sagkyndig Assistance. Jeg synes altsaa, at her er truffet en hel Række Bestemmelser, som i Virkeligheden ere uødvendig strenge, og som ikke i og for sig ere nødvendige for at naa det Formaal, man vil, nemlig at indskrænke Faren ved Benyttelsen af dette Køretøj til det mindst mulige for andre vejfarende. Den, der skal føre et Automobil, skal godtgøre sin Dygtighed dertil. Den sidste ærede Taler (J. Jensen, Præstø Amts 6te Valgkreds) sagde, at man havde fremhævet, at det undertiden kunde være Kuskenes Skyld, at Hestene bleve sky, naar de mødte et mekanisk Køretøj eller en Cyklist, men det ærede Medlem vilde ikke gaa ind paa, at noget saadant kunde være Tilfældet. Nu skal jeg indrømme, at de fleste ude paa Landet kunne køre et Par Heste; men det er lige saa sikkert, at der ofte er Folk, som køre paa stærkt befærdede Veje — det gælder særlig Omegnen af de store Byer — og der drive Søndagskørsel. De have ikke Forstand paa at køre hverken med en eller to Heste, og ikke desto mindre rulle de ud ad disse stærkt befærdede Veje. Naar de saa møde et saadant mekanisk Køretøj, kan man meget hurtigt se paa Kusken, hvor nervøs han bliver, og det meddeler sig øjeblikkelig til Hestene, saa det er ikke saa ganske urimeligt at sige, at adskillige af de Ulykker, der ske, ikke ere skete, fordi der er udvist Uforsigtighed fra den, der kører det mekaniske Køretøj, men at de skyldes den Nervøsitet, der er udvist af den, som har kørt med Hest og Vogn. Ingen forlanger, at den, der saaledes kører ud med Hest og Vogn og et helt Selskab paa Vognen, skal godtgøre sin Dygtighed for Politiet for at have Lov til at køre. Man finder sig i, at enhver kører, og siger, at det er det bestaaendes Ret, og det synes jeg, man maa erkende; men saa maa man ogsaa kunne indskrænke sig til at sige, naar der kommer et nyt Køretøj, at den, der ved Misbrug deraf kommer til at gøre Skade, maa bøde derfor. Man kan straffe ham derfor og forlange, at han skal yde Erstatning for den Skade, han forvolder ved saadan uforsigtig Kørsel; men at træffe en hel Række Bestemmelser, hvorved disse Mennesker næsten ikke kunne røre sig uden at have en Politiforskrift for sig, synes jeg ikke er naturligt.

Rent uhyggeligt bliver det, hvis man skulde følge det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (R. Hansen), der med Hensyn til § 14 mente, at det ikke var tilstrækkeligt, at den, der havde faaet et Politiskilt eller en Polititilladelse til at køre, skulde forevise denne for Politiet, men mente, at enhver Privatmand, der kom paa Vejen, skulde kunne stoppe ham og forlange, at han skulde vise sin Tilladelse frem. Det vilde blive hyggeligt at være Automobilist for Fremtiden, hvis man skulde have saadanne Bestemmelser. Der gives jo chikanøse Mennesker, maaske ikke saa overmaade mange, men de findes dog, og de af de ærede Medlemmer, der selv køre paa Cykle, ville maaske have gjort den Erfaring, at de have haft Sammenstød med saadanne Mennesker, som gøre sig en Fornøjelse af at irritere. Jeg har haft mere end et Tilfælde for faa Aar tilbage, hvor Personer, som jeg ikke har chikaneret i allermindste Maade med min Cykle, ikke desto mindre have gjort alt muligt for at jeg skulde komme til at køre paa dem eller tvinges til at køre i en Retning, hvori jeg ikke ønskede at køre. Man søger naturligvis at undgaa saadanne Sammenstød. Men naar nu saadanne Personer have Ret til at kræve, at en, som kører et Automobil, skal op med Bevis, saa ville de naturligvis stoppe ham og sige: Lad os se, om De har Beviset! — og har han ikke Beviset, saa ville de sige: Saa skulle vi have fat paa en Politibetjent, De har at blive her. Om Manden derfor maa opsætte sit Ærinde og lide stor Skade og Tab har ikke saa meget at sige i denne Forbindelse. Jeg kan altsaa paa ingen Maade gaa med til paa den Maade at genere enhver ny Ting, selv om man har meget imod den. Saa findes der i § 16 nogle Bestemmelser om Kørebanen, og der bestemmes, at man ikke maa køre med Automobil, medmindre Kørebanen er 12 Alen bred. Jeg synes, at det er i sig selv ganske urimeligt, at der skal være en Kørebane af 12 Alens Bredder; thi hvis man vil opretholde dette, bliver der jo ikke overmaade mange Veje her i Landet, hvor man kan køre med Automobil. Jeg kunde snarere tænke mig, at man sagde, at man ikke maatte køre med Automobil paa Veje, hvor f. Eks. to Vogne ikke kunde komme forbi hinanden; det var en naturlig Ting. Men paa Veje, som havde et Fortov, altsaa en Gangsti ved Siden af Kørebanen, maatte man udmærket godt kunne bruge Automobiler, selv om Køre-